

Otvoreno pismo vrhovnoj državnoj tužiteljki

Kao stranka u postupku, Ranka Čarapić od Komisije za sprječavanje sukoba interesa traži da zahtijeva od MANS-a kao podnosioca prijave da dostavi dokaze, kojima raspolaže institucija kojom Čarapićka rukovodi i drugi državni organi.

Takođe navodi da je **veoma zainteresovana** da se otklone sumnje u nju i zaštiti državni organ kojim rukovodi time što bi se utvrdila istina, da li je Ranka Čarapić u sukobu interesa jer je njen suprug zaradio milione u periodu kada je ona postala Vrhovni državni tužilac.

Ukoliko je Ranka Čarapić to zaista interes, zašto onda ne dozvoli Komisiji da radi posao na koji je obavezuje Zakon o sprečavanju sukoba interesa i ne dostavi joj podatke kojima raspolaže tužilaštvo, kao državni organ kojim lično ona rukovodi.

Umjesto toga, ona još jednom zloupotrebljava službeni položaj i kao stranka u postupku se miješa u ingerencije drugog organa, ovaj put Komisije.

Prema odredbama Zakona o sukobu interesa, Ranka Čarapić je dužna da se izjasni na zahtjev Komisije umjesto da ih poučava koji im je posao. Takođe, ona pokušava na MANS da prebaci teret dokazivanja činjenica kojima upravo ona raspolažete, znajući da mi ne možemo imati spise predmeta tužilaštva, jer nam Ranka Čarapić zabranjuje pristup podacima u posjedu te institucije.

Ali gospođa Čarapić zaboravlja da umijemo da čitamo zakone a u njima piše da ona ima sve ingerencije nad osnovnim i višim tužiocima koji su postupali po krivičnim prijavama protiv poslovnih partnera njenog supruga, pa ako neko treba da dokazuje da nije u konfliktu interesa i da ne zloupotrebljava ovlašćenja, onda je to Ranka Čarapić, a ne MANS.

Kao autor tekstova koje je Čarapićka citirala u dopisu Komisiji, dala sam joj priliku da odgovori na pitanja i time ispoštovala pravila profesije kojom se bavim. Ona je, međutim, odlučila da treba da ignorišete moja pitanja. Tako se već četiri godine odnosi i prema krivičnim prijavama i dokazima koje joj MANS dostavlja, a koji ukazuju na korupciju i organizovani kriminal. Ali i prema drugim dokazima koji ukazuju da su krivična djela počinile osobe iz vrha vlasti ili članovi njihovih porodica.

Ranka Čarapić je Vrhovni državni tužilac kome zakon daje ovlašćenja da utvrdi ko je odgovoran što su nacionalni resursi i prirodno bogatstvo države završili u rukama nekoliko porodica - kada to već nije spriječila korišćenjem ovlašćenja koja ima.

Ona ima ingerencije da utvrdi ko se u ime KAP-a zadužio 350 miliona i ko je odgovoran zbog toga što je napravljen loš privatizacioni ugovor, koji je zatim konstantno kršen. Ona

treba da utvrdi gdje su završili ti milioni, jer oni nisu uloženi u KAP, niti potrošeni za zarade radnika. Gospođa Čarapić treba da utvrdi da li je u poslu sa KAP-om bilo korupcije, kao što postoje dokazi (ali u Americi) u slučaju Crnogorskog Telekomu. Postavlja se pitanje zbog čega Vrhovni tužioc i njeni saradnici te dokaze nisu našli kada je krivično djelo počinjeno u Crnoj Gori, nego sada čeka da im ih dostave iz druge države, a navodno ne znaju čak ni zahtjev da popune? Da li je moguće da su sva preduzeća na sjeveru uništena po istom, stečajnom receptu, a da zbog toga baš niko nije odgovoran. Ako je laicima sumnjivo to što oni koji prije 10 ili 20 godina nijesu imali šta da obuku a sada imaju privatne avione i biznise, kako to da Ranka Čarapić i njeni tužioc to ne primjećuju? Primjera je bezbroj i malo je papira na kome bi se svi pobrojili, a jedan od njih je veza Prve banke porodice Đukanović i Elektroprivrede Crne Gore, sa kojom suprug Ranke Čarapić godinama radi.

Dokaze o svemu tome, kao i sopstvenom konfliktu interesa, Ranka Čarapić drži u svojim fiokama, a ne MANS koji joj dostavlja fascikle dokaza o zloupotrebama i krivičnim djelima visokih državnih zvaničnika, njihovih rođjaka i prijatelja.

Zato gospođa Čarapić, partijski vojnik, treba da ide u paketu sa ovom Vladom, jer zahvaljujući njenom neznanju i neradu građani plaćaju cijenu pogrešnih odluka vlade, bogaćenja pojedinaca i zarobljavanja države od strane organizovanog kriminala.

MANS